

Szómágia

Száz éve született Jékely Zoltán

FEUILLETON - LVII. évfolyam, 16. szám, 2013. április 19.

Jékelynek delejes ereje van, akkor is elér hozzánk előbb-utóbb, ha ellenállunk neki. Kolozsváron, a hetvenes években volt a kezemben először kötete, mégpedig gyerekversek, a *Csodamalom a Küküllőn*, de kellő felvezetés, szülői vagy színészi tolmácsolás híján elvették a kedvemet a különös illusztrációk és a versbeli hősnőnek (Jékely kislányának) a neve. („'Csunyinka' – ez, ugye, különös név! / De nem jelent rútat, sem csunyát: / édesanyja, hogy ne irigyeljük, / így becézi drága magzatát.” – Micsoda ősi szómágia dereng ebben a gesztusban.) Minden mellett szólt pedig, hogy szeressem a könyvet: pompásan kezdődött, népdalokat és *Kalevalát* idéző hangon – ráadásul apró malmot készítettek benne (ahogy akkortájt mi is édesapámmal) – ez nemcsak idő-jelkép volt, hanem szépen „megszivárványolta” a vizet.